

Til de enkelte Ændringsforslag bemærkes yderligere følgende:

A. Udredelse af Udgifterne.

Til § 7, nyt Stk. 6.

Da Udgifter til Børneværn fremtidig som Hovedregel vil blive fordelt — for to Trediedels Vedkommende paa samtlige Kommuner —, maa det Samtykke til Eftergivelse af forfaldne Bidrag, der hidtil har skullet indhentes fra den enkelte betalingspligtige Kasse, gives af en Centralmyndighed, der da naturligt samtidig kan repræsentere Statskassen for den Del af Udgifterne, der bæres fuldt ud af Staten.

Til § 10, nyt Stk. 5.

Da det i mange Tilfælde ikke vil skyldes Forældrenes Forhold, at det bliver nødvendigt at iværksætte Børneværnsforanstaltninger overfor Børn, idet det i visse Tilfælde udelukkende kan skyldes Børnenes vanskelige Karakter eller være legemlige eller aandelige Mangler hos disse, som giver Anledning til, at de maa undergives Forsorg, mener Udvalget, at der vel i alle de Tilfælde, i hvilke et Barn tages under Forsorg eller henvises til en forebyggende Institution, bør paalægges Bidrag, hvor dette iøvrigt efter Forældrenes Forhold bør ske, men Retsvirkninger af, at et Bidrag ikke betales, mener man kun bør indtræde, naar det skyldes Forældrenes egne Forhold, at Børnene er taget under Forsorg, nemlig naar dette er sket i Henhold til Kap. IV, § 1, Pkt. b. (Forældrenes eller andre Opdrageres Lastefuldhed, grove Forsømmelighed eller Mangel paa Evne til at forsørge Barnet eller til at opdrage det), Pkt. c. (Barnet mishandles af Forældrene eller behandles saaledes, at dets sjælelige eller legemlige Sundhed eller Udvikling er udsat for alvorlig Fare) eller i Henhold til denne Paragrafs Stk. 2, hvor Forsorgen som Regel vil skyldes Forældrenes svigtende Forsørgelsessevne, men hvor de selv begærer Hjælpen.

Til § 57, nyt Stk. 5.

Den foreslaaede Bestemmelse har man anset for nødvendig, da Børneværnsforanstaltninger ikke direkte dækkes af de Udtryk, der anvendes i Forslaget til Lov om offentlig Hjælp. Reglen betyder altsaa kun, at Udgiften ved et Barns Anbringelse udenfor Hjemmet eller ved forebyggende Foranstaltninger forskudsvis udredes af den Kommune, hvori Barnet opholder sig (den faktiske Opholdskommune) ved Foranstaltningens Iværksættelse (jfr. ad § 59). Opholdskommunens (den retlige Opholdskommunes) Andel i Udgiften ($\frac{1}{3}$ bortset fra Børn over 15 Aar i Skolehjem, Ungdomshjem, Børnehjem for svagt begavede Børn og Fredehjem) bæres af den Kommune, hvori Barnet har Forsørgelsessted.

Til § 59, nyt Stk. 5.

Efter de nu gældende Regler, jfr. Værgeraadslovens § 93, Stk. 3, vedbliver Kommunens Andel i Værgeraadsudgifter at paahvile den samme Kommune hele den Tid, Barnet er under Forsorg. Dette stemmer med den almindelige Forsørgelsesregel om, at et Trangstilfælde, der har medført offentlig Hjælp, skal behandles til Ende af samme Kommune, jfr. ogsaa § 59, Stk. 1, i Udkastet til Lov om offentlig Hjælp. Naar man har anset det nødvendigt at have en særlig Regel for Børneværnsudgifter, skyldes dette, at det ikke er givet, at Forsorgen for et Barn i hele Forsorgsperioden medfører Udgifter for det offentlige, men alligevel maa det være den Kommune, som var Opholdskommune, da Barnet blev inddraget under Forsorg, der kommer til at bære alle Udgifter, som maatte paaløbe, indtil Barnet udgaar af Forsorg. Man kan nemlig ikke med Rimelighed paalægge den Kommune,